

Artikel ur Brandförsvar nr 8-9/85.

I maj 1985 inträffade den omfattande branden på Sturebadet i Stockholm.

Stora ombyggnadsarbeten pågick och vid skärningsarbeten med gassvetsutrustning antände en gnista dammet i en ventilationskanal. Kanalen gick genom stora delar av byggnaden härigenom blev brandspridningen mycket snabb i det osektionerade bassänghuset på gården.

Bassängbyggnadens tak rasade tidigt och branden spred sig till övriga delar av Sturebadet via samtliga våningsplan och tak. Styrkorna placerades runt om byggnaden för att hålla begränsningslinjerna mot grannfastigheterna i ett av Stockholms största kvarter.

Från tio på förmiddagen till fem på eftermiddagen var branden överlägsen insatsstyrkorna trots att sex stationer med ca 50 man deltog i släckningsarbetet. Vid tiotiden var branden helt under kontroll och eftersläckningsarbetet pågick ett dygn.

Erfarenheter:

Viktigt med egen ledningscentral som kan prioritera utryckningar, göra omfördelningar och inkalla mer personal för utryckningsberedskap. Stabsorganisation organiseras i ett tidigt skede på ledningsplatsen med ansvar för: ledningsmöten, kontakter utåt, presskonferenser, ha koll på styrkeplacering och uppgifter samt info om händelseutveckling till styrkorna.

Reservstyrka på tre man som kan bistå egen personal i fara borde funnits hela tiden. Färdiga planer för ledningsfunktionen behövs. Ett lager torra kläder, träningsoveraller och larmställ samt organisation för att alla ska få mat och dryck är nödvändigt.

Räddningsledaren skulle ordnat regelbundna ledningsmöten med skadeplatscheferna och brandmästarna. Det borde vara obligatoriskt att brandbefäl som rekognoserar inne i brinnande byggnader bär luftapparat för eget skydd, här skadades en brandmästare som höll på att bli inestängd i röken.